

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

МАТЕРІАЛИ
студентської наукової конференції

13 травня 2021 рік

Том I

Полтава

Редакційна колегія:

Аранчій В. І., ректор академії, кандидат економічних наук, професор.

Горб О. О., проректор з науково-педагогічної, наукової роботи, професор кафедри екології збалансованого природокористування та захисту довкілля, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Галич О. А., декан факультету економіки та менеджменту, директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнесу, професор кафедри інформаційних систем та технологій, кандидат економічних наук, професор.

Дорогань-Писаренко Л. О., декан факультету обліку та фінансів, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень, кандидат економічних наук, професор.

Дудніков І. А., декан інженерно-технологічного факультету, професор кафедри галузеве машинобудування, кандидат технічних наук, доцент.

Кулинич С. М., декан факультету ветеринарної медицини, професор кафедри хірургії та акушерства, доктор ветеринарних наук, професор.

Маренич М. М., декан факультету агротехнологій та екології, професор кафедри селекції, насінництва і генетики, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Опара М. М., фахівець відділу з питань інтелектуальної власності, професор кафедри землеробства і агрохімії ім. В. І.Сазанова, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Поліщук А. А., декан факультету технології виробництва та переробки продукції тваринництва, доктор сільськогосподарських наук, професор.

Чайка Т. О., начальник редакційно-видавничого відділу, кандидат економічних наук.

Відповідальність за зміст і редакцію матеріалів несуть автори та наукові керівники.

Матеріали студентської наукової конференції Полтавської державної аграрної академії, 13 травня 2021 р. Том І. – Полтава: РВВ ПДАА, 2021. –231 с.

© Полтавська державна аграрна академія (ПДАА)

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ВЕТЕРИНАРНИХ ДИСЦИПЛІН

*Сахарова О. Ю.,
здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії
факультету ветеринарної медицини*

*Науковий керівник – Ільченко А. М.,
кандидат педагогічних наук, доцент*

Інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, яка має конкретну, передбачувану мету – створити сприятливі умови для засвоєння загальних і фахових компетентностей, формування результатів навчання, коли кожен здобувач вищої освіти відчуває свою успішність та інтелектуальну спроможність [1]. Поняття «інтерактив» запозичене з англійської мови «interact», й означає: «inter» – взаємний, «act» – діяти. Таким чином, «інтерактивний» – здатний до взаємодії, діалогу. Відповідно, сутність інтерактивного навчання полягає у тому, що навчальний процес організований таким чином, що практично всі здобувачі вищої освіти академічної групи залучаються у процес пізнавальної діяльності і мають можливість розуміти й рефлексувати з приводу того, що вони знають і думають, кожен робить особливий індивідуальний внесок при обміні знаннями, ідеями, способами діяльності [3].

Важливою складовою у процесі професійної підготовки здобувачів вищої освіти освітньо-наукової програми ступеня доктора філософії є підготовка до запровадження інтерактивних методів навчання у майбутній викладацькій діяльності [5]. Нині у вищій школі переважно використовують такі інтерактивні методи, як: навчальні тренінги, ситуаційні задачі, майстер-класи, прес-конференції, кейс-методи, ігрове навчання, круглі столи, мультимедійні лекції та практичні заняття, електронні навчальні видання [4].

Ветеринарна наука об'єднує в собі декілька важливих видів дисциплін: анатомічно-фізіологічні, хірургічні та акушерські, мікробіологічні, клінічні, паразитологічні, ветеринарно-санітарні та інші. Їх вивчення потребує лише очних форм проведення навчання, таких як лекції, семінарські заняття, лабораторно-практичні заняття, експериментальні дослідження, гурткова робота [2]. Але на сучасному етапі становлення даної галузі стає зрозумілим, що традиційні методи навчання не задовольняють основні професійні вимоги до майбутнього фахівця ветеринарної медицини. Тому, інтерактивні методи навчання ветеринарних дисциплін поступово витісняють застарілі та неефективні методи подання інформації майбутнім ветлікарям, але при цьому зберегти традиційні вітчизняні методи організації навчального процесу, що мають однозначну перевагу над новітніми зарубіжними методами теж важливо [4].

Опитування здобувачів вищої освіти спеціальності «Ветеринарна медицина» показало, що більш ефективними при вивченні ветеринарних навчальних дисциплін є такі інтерактивні методи:

1) «рольова гра», метою якої є набуття професійних компетентностей через спеціально підібрані завдання, створення предметного і соціального змісту майбутньої професійної діяльності, моделювання системи взаємовідносин, характерних для даного виду праці. Так, цікавою практикою є проведення практичних занять з використанням рольових ігор, де викладач виступає у ролі господаря хворої тварини або робітника ферми, а здобувач вищої освіти грає роль лікаря ветеринарної медицини. Лише при грамотно поставлених питаннях та аналізі відповідей студент може отримати важливу зачіпку, що вкаже на правильний діагноз. На таких заняттях корисним є те, що викладач дає відповіді на питання не лише теоретичні, а й ділиться власним досвідом, відтворюючи цікаві приклади зі своєї практики;

2) «мозковий штурм» і «брейн-ринг», метою яких є сформулювати якомога більше ідей для вирішення професійного завдання протягом обмеженого періоду часу або підбір найоптимальніших рішень заданої проблеми. Використання цих інтерактивних методів дозволяє майбутньому спеціалісту навчитися раціонально використовувати робочий час, що є важливим при встановленні діагнозу чи виборі методу лікування тварин. Оскільки, від швидкості прийняття правильного рішення залежить не лише величина матеріальних збитків, коли, наприклад, на фермі захворіли продуктивні тварини, а й, іноді, життя тварини. Наприклад, коли у ході проведення чітко спланованої хірургічної операції можуть виникнути непередбачувані обставини, то швидке прийняття вірного рішення може зберегти життя пацієнта.

3) «обговорення в групах», метою якого є створення умов для стимулювання мисленнєвих операцій учасників у процесі обговорення та вироблення ідей, пов'язаних з вивченням певної теми. Робота ветеринара передбачає випадки, коли рішення мають прийматися колегіально. Наприклад, метод групового обговорення спірного випадку захворювання тварини, дозволяє на заняттях кожному здобувачу вищої освіти озвучити власну думку та вислухати міркування колег з приводу поставленої проблеми. Це сприяє набуттю необхідних навичок висловлювання та відстоювання своєї позиції, підсилює у студента відчуття власної значущості як спеціаліста, розвиває уміння коректно та чемно вносити та сприймати критику, не втрачаючи при цьому свій професіоналізм.

4) «кураторська робота з пацієнтом», метою якої є відповідний догляд за хворою твариною, формування розуміння створення для неї сприятливих умов утримання, дотримання відповідного раціону та дієти. Здобувачам вищої освіти, здебільшого попарно, доручають вести лікування хворої тварини, занотовуючи всю історію хвороби та видужання пацієнта. При цьому майбутні спеціалісти спілкуються з власником тварини, відточуючи навички професійної етики та проводять необхідні лікувальні маніпуляції, фіксуючи дані про стан тварини кожен день кураторства. Це дисциплінує студентів та формує у них розуміння відповідальності за стан та життя тварини, що занедужала. При даному методі навчання трапляються і трагічні випадки, коли пацієнта врятувати не вдається. Але, на жаль, такі ситуації є невід'ємними у практиці ветеринарного лікаря, який повинен бути морально готовим до будь-якого завершення хвороби тва-

рини, не втрачаючи професіоналізму. При захисті кураторських робіт з пацієнтом студенти доповідають про виконану ними роботу та одержаний результат, аналізують всі зібрані дані та роблять висновки. Обговорення різних конкретних клінічних випадків має повчальне значення не лише для кураторів тварин, а й для всіх студентів групи, адже цікаві випадки, що трапилися із товаришами-одногрупниками запам'ятовуються на все життя.

Отже, сьогодні випускники з дипломом лікаря ветеринарної медицини стикаються з жорсткими умовами конкуренції. Специфіка даної професії вимагає не тільки оволодіння теоретичними знаннями та практичними навичками, а й багатьма іншими рисами, що високо оцінюються як майбутніми роботодавцями, так і клієнтами-власниками тварин. Велику роль у процесі підготовки висококваліфікованого спеціаліста ветеринарної медицини відіграють саме інтерактивні методи навчання, що розвивають у майбутніх ветлікарів такі якості, як: вміння слухати і ставити правильні запитання; спостережливість та увага до деталей; відповідальність та турботливе ставлення до пацієнта; впевненість та співпраця; кмітливість та швидкість прийняття рішення.

У подальшій практиці молодого ветеринарного лікаря дані навички будуть відігравати важливу роль при створенні йому гарної репутації як спеціаліста серед клієнтів та колег, що забезпечить його затребуваність на ринку праці та гарантуватиме чудові перспективи кар'єрного зростання.

Список використаних джерел

1. Вербицкий А. Активные методы обучения в высшей школе : контекстный поход. М., 1989. 127 с.
2. Курман О. В., Скороходова І. Є. Сучасне викладання ветеринарних дисциплін в Липковатівському аграрному коледжі. *Проблеми зооінженерії та ветеринарної медицини*. 2017. Вип. 35 (2.1). С. 201–205.
3. Нові педагогічні та інформаційні технології в системі освіти / під ред. Е. С. Полат. М. : «Академія», 2000. С. 217–233.
4. Остапчук Д., Мирончук Н. Інтерактивні методи навчання у вищих навчальних закладах. *Модернізація вищої освіти в Україні та за кордоном* : збірник наукових праць / за заг. ред. д.п.н., проф. С. С. Вітвицької, к.п.н., доц. Н. М. Мирончук. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. С. 140–143.
5. Форми навчання в школі : кн. для вчителя / під ред. Ю. І. Мальованого. Київ : Освіта, 1992. С. 9–10.